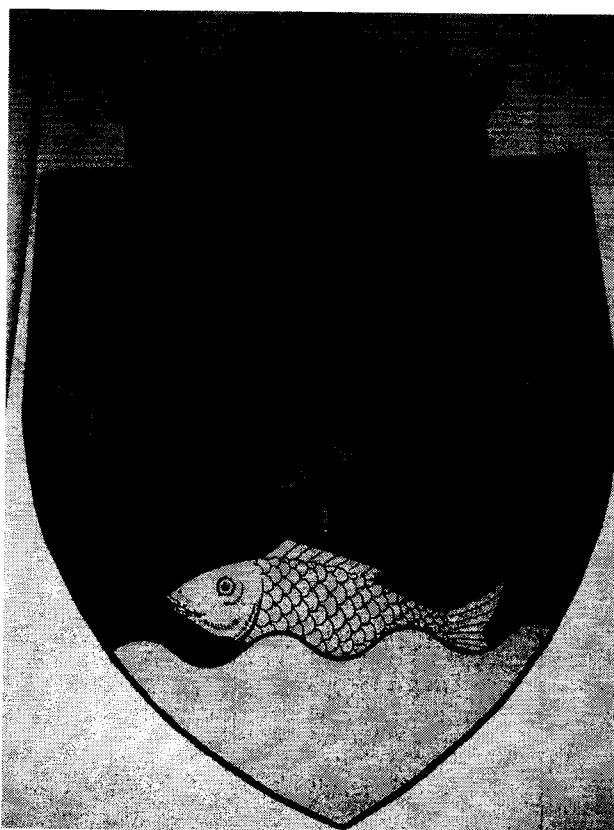

Anexa nr. 1
la statut

Modelul stemei Comunei Seimeni

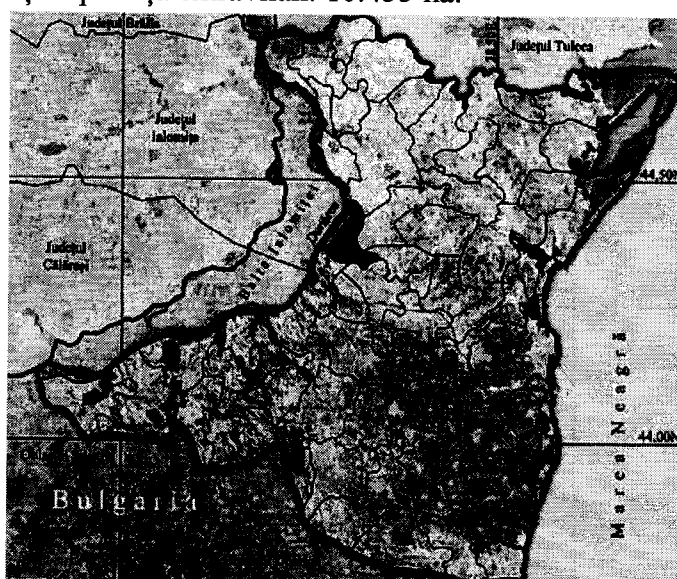

Prezentarea descriptivă a Comunei Seimeni

Comuna Seimeni, parte componentă a județului Constanța, este situată în partea de vest a acestuia, la o distanță de aproximativ 72 km față de municipiul reședință de județ. Comuna are în componența sa trei sate: Seimeni, Seimenii Mici și Dunărea.

Din punct de vedere geografic, Comuna Seimeni este străbătută de paralela 44°23'02' latitudine nordică și de meridianul 28°05'56' longitudine estică, situată în Regiunea de Dezvoltare Sud-Est.

Suprafața totală a Comunei Seimeni este de 10.660 ha, dintre care suprafață intravilan: 205 ha și suprafață extravilan: 10.455 ha.

Comuna Seimeni este situată în nordul Podișului Dobrogei de Sud, mai precis în Podișul Medgidiei.

Podișul Medgidiei este constituit din șisturi verzi, peste care s-au depus formațiuni mai noi – jurasice, cretase, eocene, tortoniene și sarmațiene.

În Podișul Medgidiei altitudinea scade de la nord spre sud și de la est spre vest. Altitudinile atinse se încadrează între 80-100 m, altitudinea maximă fiind atinsă la Movila Banului.

Acest podiș se caracterizează printr-o puternică fragmentare rezultată în urma activității erozive a apelor curgătoare – Boasgic, Tortomanu și afluenții de pe dreapta a văii Carasu.

Relieful zonei prezintă un aspect ușor ondulat, fiind străbătut de văi cu denivelări mici și pante line, aspectul dominant fiind acela de deal.

La nivelul Comunei Seimeni, precum și la nivelul județului Constanța, principala bogăție a solului este reprezentată de suprafața ocupată cu terenuri agricole, care reprezintă 80% din suprafața totală, iar suprafața arabilă acoperă aproximativ 81% din suprafața agricolă.

Locul fosilifer – Movila Banului

Locul fosilifer Movila Banului este o arie naturală protejată, de interes național, ce corespunde categoriei a III-a IUCN (rezervație naturală de tip paleontologic).

Rezervația este considerată un monument al naturii și este situată în partea nord-estică a localității Seimeni, pe malul drept al Dunării, la 9 km de Orașul Cernavodă.

Aria protejată reprezintă o zonă naturală din Lunca Dunării, în perimetrul căreia se reliefează un afloriment constituit din conglomerate de calcare, cu un conținut important de aproximativ 60 de specii de faună fosiliferă marină (gasteropode, amoniți, scoici bivalve, brahiopode, echinoderme), atribuită perioadei geologice a miocenului.

Rezervația naturală a fost declarată arie protejată prin Legea nr. 5 din 6 martie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, nr. 152 din 12 aprilie 2000 (privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național Secțiunea a III-a – zone protejate) și se întinde pe o suprafață de 4 ha. Accesul la rezervație se face prin drumul județean DJ 223.

Hidrografia, flora, fauna și tipul solurilor de la nivelul unității administrativ-teritoriale

I. Hidrografia Comunei Seimeni

Comuna Seimeni se bucură de bogate resurse hidrografice, acestea fiind reprezentate prin Fluviul Dunărea și Lacurile Domneasca și Țibrinu.

Cursul de apă Dunărea este cel de-al doilea fluviu ca lungime din Europa. Fluviul Dunărea izvorăște din Munții Pădurea Neagră din Germania sub forma a două râuri numite Brigach și Breg, ce izvorăsc de sub vârful Kandel (1.241m) și se unesc în Orașul german Donaueschingen și se varsă prin brațul Sulina în Marea Neagră.

Dunărea are un bazin de colectare de peste 800.000 km². Rețeaua hidrografică a bazinului dunărean este alcătuită din aproximativ 120 de râuri importante. Afluentul cu cea mai mare lungime și cel mai mare bazin hidrografic este Râul Tisa (965 km), iar afluentul cu debitul cel mai mare este Râul Sava.

Lacul Țibrinu este așezat lângă dealul Țibrinu, în bazinul Dunării, are o suprafață de 100 ha și o adâncime medie de 2,5 m. Adâncimea maximă ajunge la 3,5 m. Bazinul hidrografic al acestui lac are o suprafață de 252 km², fapt ce îl situează printre bazinele mijlocii ale Dobrogei.

În cadrul Podișului Medgidia, acesta are o suprafață mult mai redusă decât bazinul Carasu (864 km) și este aproape egal cu bazinul văii Peștera (259,4 km²). Punctul de plecare al văii este din zona Canalului Dunăre – Marea Neagră de sub culmea Târgușor (177,5 m). Punctul terminal al văii Țibrinului are o lungime de 40,8 km.

Balta Domnească se află lângă localitatea Seimenii Mici, la 6 km de Orașul Cernavodă și este folosită drept fermă piscicolă.

II. Flora Comunei Seimeni

Pe teritoriul Comunei Seimeni se regăsesc plante specifice zonei de stepă precum: coada șoricelului, aliorul, scânțeiuța, cimbrișorul și diferite specii de graminee care populează pășunile.

Dintre arbuștii ce cresc în zonele de depresiune și pantă, menționăm: porumbarul, păducelul și murul.

Vegetația forestieră se întinde, în general, pe foste pășuni amplasate pe dealuri supuse eroziunii și cuprinde specii de salcâmi, salcie, plop, gladice și păducel.

III. Fauna Comunei Seimeni

Fauna Comunei Seimeni este specifică zonei de stepă. Dintre speciile de păsări caracteristice terenurilor din comună, care sunt preponderent agricole, menționăm: potârnichea, prepelița, ciocârlia, pasărea ogorului, ciocârlanul, etc. În zonele locuite, pe lângă gospodării, se întâlnesc frecvent guguștiucul, vrabia de casă, rândunica, barza, lăstunul.

Printre speciile caracteristice stepei din teritoriul Comunei Seimeni se numără popândăul, iepurele, orbetele mic, șoarecele de câmp, șobolanul cenușiu.

Dintre animalele carnivore amintim dihorul de stepă, dihorul pătat, pârșul de copac, jderul de piatră, grivanul, șarpele rău.

Reptilele sunt reprezentate prin gușterul vărgat, șopârla de stepă și broasca țestoasă dobrogeană.

Dintre păsări amintim: potârnichea, graurul, coțofana, uliul porumbar, uliul șerpar, prepelița, chiriachite, cormorani, stârci cufundaci, găște și ciocârlia.

IV. Învelișul de sol al Comunei Seimeni

Tipurile de sol ce acoperă teritoriul Comunei Seimeni sunt reprezentate de:

- Regosoluri și erodisoluri – localizate pe versanți;
- Aluviosoluri și eutricambosoluri – localizate pe văi și terase;
- Gleiosoluri – localizate pe văi;
- Castanoziomuri și antrosoluri – localizate pe platforme relativ ondulate, ocupate cu suprafețe arabile.

Datele privind înființarea Comunei Seimeni, prima atestare documentară, precum și evoluția istorică

Teritoriul pe care se întinde Dobrogea de astăzi este menționat în diferite scrieri și documente încă din secolul al VI-lea î.Hr.

Herodot menționează, în Istoriile sale din anul 514 (anul expediției lui Darius – șahul persan), că Dobrogea era locuită în mare parte de triburi geto-dace, iar Hecateu din Milet (550 î.Hr. - 470 î.Hr.) observă prezența triburilor getice dobrogene numite trizi și crobizi.

Primele informații care atestă existența localității Seimeni datează din jurul anului 1600, când o parte dintre soldații domnitorului Constantin Șerban Basarab (domn al Țării Românești și al Moldovei) s-au răscolat împotriva lui și au trecut Dunărea. Acești soldați erau recunoscuți sub denumirea de seimeni.

Seimenii erau mercenari sud-dunăreni (sârbi, bulgari, bosniaci, greci și turci) ce compuneau oștile domnitorilor români.

Acest corp de oaste era inspirat de modelul *seghan*-ilor turci, trupele aflate sub conducerea sultanului Murad al IV-lea pentru campaniile sale asiatice.

În ciuda faptului că erau soldați de diverse origini etnice, seimenii au dezvoltat o puternică solidaritate și identitate de grup. În a doua jumătate a secolului al XVII-lea, atât în Moldova și Țara Românească, cât și în Transilvania, seimenii s-au dovedit soldați valoroși, eficienți pe câmpul de luptă, dar greu de controlat și dispuși să schimbe taberele. În privința armamentului și a tacticii de luptă, acești mercenari erau comparabili cu cele mai bune trupe de infanterie ale momentului (ienicerii).

În anul 1632 seimenii sunt menționați în oastea lui Alexandru Iliăș, apoi sunt pomeniți în oastea lui Vasile Lupu. Gheorghe Ștefan conducea, de asemenea, o oaste de peste 400 de seimeni. Pe timpul domniei lui Matei Basarab, în Țara Românească numărul de soldați seimeni a crescut.

În Transilvania, seimenii făceau parte din oastea de curte a principelui, alcătuită din oșteni permanenți, mulți dintre ei străini, ce a reprezentat pe parcursul existenței principatului autonom, nucleul oștirii ardeleni.

În perioada domniei lui Alexandru Ioan Cuza, teritoriul ce încadra localitatea Seimeni a fost populat inclusiv de oieri din zona Nucet, cărora li s-au încredințat loturi de pământ, astfel devenind o parte din comunitatea locală.

Satul Seimeni, în forma sa actuală, a fost înființat în anul 1814, când mai mulți oameni din Stelnica, Maltezi, Pârțani și Bordușani s-au stabilit aici, înființând Seimenii Mari.

O legendă povestește despre întemeierea satului de către baba Calița din Maltezi, împreună cu cei trei gineri ai săi.

Unii autori susțin că vechiul nume al Comunei Seimeni a fost *Stelniceni*, „fondat de locuitorii din Stelnica, din județul Ialomița, situată exact în dreptul așezării dobrogene”.

Localitatea apare pe o hartă austriacă medievală, din anul 1790, cu denumirea de Seimen, iar pe harta Rossety din anul 1837 apare menționată cu denumirea Stolar. În anul 1849, *Seimeny*, apare pe o hartă rusească, având 20 de case românești. În anul 1861 pe harta lui Guillaume Lejean apare denumirea Seymen, iar între anii 1850-1877 se regăsește sub denumirea Sekban (Kebir Kaza Medgidia).

Localitatea Seimenii Mici s-a mai numit Seimenii de Sus, Kuciuk Seimen sau Sekban Sagir. Aceasta este mai veche decât localitatea Seimenii Mari, fiind fondată în a doua jumătate a secolului al XVII-lea, de zaporojeni, veniți din Rusia, care erau probabil soldați în slujba domnitorilor Țării Românești. În anul 1882 era un cătun, ce a dispărut din cauza ciumei.

La jumătatea secolului al XIX-lea, Ion Ionescu de la Brad marchează pe harta sa localitatea „Seimen Buiuk” (Seimenii Mari) și „Seimen Cuciuk” (Seimenii Mici). După anul 1854, aceste două localități erau precizate pe hartă cu denumirea „Seimenii de Sus” și „Seimenii de Jos”.

Pe dealul Seimeni au fost descoperite numeroase amprente discoidale cărora li s-a atribuit inițial un rol spiritual, enunțând ipoteza unui sanctuar getic sau neolitic, însă după mai multe investigații, s-a descoperit că aceste amprente au o formă concavă sugerând unele locuințe circulare semi-îngropate.

Amplasarea locuințelor în interiorul ariei locuite este similară cu planul unui stat din epoca bronzului mijlociu. S-au efectuat săpături în două suprafețe circulare și s-a descoperit un vas de lut de mărime medie, de tip amforă și de proveniență getică și fragmente din material ceramic provenind de la vase de mari dimensiuni.

La începutul epocii fierului, vechea vatră a satului a fost părăsită în favoarea zonei amplasată de jur-împrejurul dealului, la baza lui, care oferea posibilitatea extinderii prin dispersarea populației.

Parte din amprentele locuințelor circulare au fost distruse prin extinderea localității Seimeni, iar o altă parte prin construirea drumului Cernavodă-Dunărea, care ocolește prin sud-est localitatea Seimeni.

În sudul localității Seimeni, există o așezare getică fortificată, datată în a doua vârstă a fierului Latene.

Prin dimensiunile foarte mari ale locuințelor circulare de la Seimeni, cu diametru de peste 25 m, prin numărul mare de locuințe aflate în stare foarte bună de conservare

(în prezent se pot observa mai mult de 60 de locuințe), prin accesibilitatea și vizibilitatea perfectă asupra amplasării locuințelor și a planului satului oferită de imaginile satelitare, așezarea de la Seimeni poate fi considerată cea mai mare concentrare de locuințe circulare cu diametre de peste 20 m din Europa, și în același timp, veriga lipsă între civilizația neolitică a Culturii Hamangia și civilizația getică.

În incinta unei locuințe circulare a fost descoperit un inel sigilar din bronz ce expune patru ideograme incizate.

Două dintre ideogramele crestate pe inel se regăsesc în inventarul semnelor Vinca-Turdaș, dintre care una este reprezentată pe amuleta rotundă descoperită la Tărtăria în anul 1961 de către cercetătorul clujean Nicolae Vlăssă. Celelalte două sunt foarte asemănătoare cu unul dintre semnele figurate pe plăcuța ceramică descoperită în anul 1969 la Gradesnica, în nord-vestul Bulgariei, care poartă o inscripție „veche europeană”.

Anexa nr. 5
la statut

Componenta și structura populației Comunei Seimeni

Conform recensământului efectuat în anul 2011, populația Comunei Seimeni se ridică la 2.023 de locuitori, în scădere față de recensământul anterior din anul 2002, când se înregistraseră 2.250 de locuitori.

Majoritatea locuitorilor sunt români (96,49%). Pentru 3,36% din populație, apartenența etnică nu este cunoscută.

Din punct de vedere confesional, majoritatea locuitorilor sunt ortodocși (96,19%). Pentru 3,36% din populație, nu este cunoscută apartenența confesională.

**Componenta nominală, perioadele de exercitare a
mandatelor aleșilor locali
de la nivelul Comunei Seimeni,
precum și apartenența politică a acestora, începând
cu anul 1996**

PRIMAR

a) mandatul 1996-2000

Nr. crt.	Nume și prenume	Apartenența politică	Perioadă
0	1	2	3
1.	CRĂCIUN MARIAN	U.S.D.	1996-2000

b) mandatul 2000-2004

Nr. crt.	Nume și prenume	Apartenența politică	Perioadă
0	1	2	3
1.	BLAJ LUCIAN	C.D.R.	2000-2004

c) mandatul 2004-2008

Nr. crt.	Nume și prenume	Apartenența politică	Perioadă
0	1	2	3
1.	BLAJ LUCIAN	P.N.L.	2004-2008

d) mandatul 2008-2012

Nr. crt.	Nume și prenume	Apartenența politică	Perioadă
0	1	2	3
1.	BLAJ LUCIAN	P.N.L.	2008-2012

e) mandatul 2012-2016

Nr. crt.	Nume și prenume	Apartenența politică	Perioadă
0	1	2	3
1.	BLAJ LUCIAN	U.S.L.	2012-2016

f) mandatul 2016-2020

Nr. crt.	Nume și prenume	Apartenența politică	Perioadă
0	1	2	3
1.	ȘERBAN MITICĂ	INDEPENDENT	2016-2020

g) mandatul 2020-2024

Nr. crt.	Nume și prenume	Apartenența politică	Perioadă
0	1	2	3
1.	ȘERBAN MITICĂ	P.S.D.	2020-în curs

**Perioadele de exercitare a mandatelor aleșilor locali
de la nivelul Comunei Seimeni,
precum și apartenențele politice, începând cu anul
1996**

CONSILIERI LOCALI

a) mandatul 1996-2000

Nr. crt.	Apartenența politică	Perioadă
0	1	2
1.	U.S.D.	1996-2000
2.	U.S.D.	1996-2000
3.	U.S.D.	1996-2000
4.	U.S.D.	1996-2000
5.	U.S.D.	1996-2000
6.	P.D.S.R.	1996-2000
7.	P.D.S.R.	1996-2000
8.	P.D.S.R.	1996-2000
9.	C.D.R.	1996-2000
10.	C.D.R.	1996-2000
11.	P.S.	1996-2000

b) mandatul 2000-2004

Nr. crt.	Apartenența politică	Perioadă
0	1	2
1.	C.D.R.	2000-2004
2.	C.D.R.	2000-2004
3.	C.D.R.	2000-2004

4.	C.D.R.	2000-2004
5.	P.D.S.R.	2000-2004
6.	P.D.S.R.	2000-2004
7.	P.D.S.R.	2000-2004
8.	P.D.	2000-2004
9.	P.D.	2000-2004
10.	P.N.L.	2000-2004
11.	A.p.R.	2000-2004

c) mandatul 2004-2008

Nr. crt.	Apartenența politică	Perioadă
0	1	2
1.	P.N.L.	2004-2008
2.	P.N.L.	2004-2008
3.	P.N.L.	2004-2008
4.	P.N.L.	2004-2008
5.	P.N.L.	2004-2008
6.	P.N.L.	2004-2008
7.	P.N.L.	2004-2008
8.	P.S.D.	2004-2008
9.	P.S.D.	2004-2008
10.	P.S.D.	2004-2008
11.	P.D.	2004-2008

d) mandatul 2008-2012

Nr. crt.	Apartenența politică	Perioadă
0	1	2
1.	P.N.L.	2008-2012
2.	P.N.L.	2008-2012
3.	P.N.L.	2008-2012
4.	P.N.L.	2008-2012
5.	P.N.L.	2008-2012
6.	P.N.L.	2008-2012
7.	P.S.D.	2008-2012

8.	P.S.D.	2008-2012
9.	P.S.D.	2008-2012
10.	P.D.L.	2008-2012
11.	P.N.T.C.D.	2008-2012

e) mandatul 2012-2016

Nr. crt.	Apartenența politică	Perioadă
0	1	2
1.	U.S.L.	2012-2016
2.	U.S.L.	2012-2016
3.	U.S.L.	2012-2016
4.	U.S.L.	2012-2016
5.	U.S.L.	2012-2016
6.	U.S.L.	2012-2016
7.	U.S.L.	2012-2016
8.	P.P.-D.D.	2012-2016
9.	P.P.-D.D.	2012-2016
10.	P.P.-D.D.	2012-2016
11.	P.P.-D.D.	2012-2016

f) mandatul 2016-2020

Nr. crt.	Apartenența politică	Perioadă
0	1	2
1.	M10	2016-2020
2.	M10	2016-2020
3.	M10	2016-2020
4.	M10	2016-2020
5.	M10	2016-2020
6.	P.N.L.	2016-2020
7.	P.N.L.	2016-2020
8.	P.N.L.	2016-2020
9.	P.N.L.	2016-2020
10.	P.S.D.	2016-2020
11.	P.M.P.	2016-2020

g) mandatul 2020-2024

Nr. crt.	Apartenența politică	Perioadă
0	1	2
1.	P.S.D.	2020-în curs
2.	P.S.D.	2020-în curs
3.	P.S.D.	2020-în curs
4.	P.S.D.	2020-în curs
5.	P.S.D.	2020-în curs
6.	P.S.D.	2020-în curs
7.	P.N.L.	2020-în curs
8.	P.N.L.	2020-în curs
9.	P.N.L.	2020-în curs
10.	U.S.R.	2020-în curs
11.	A.L.D.E.	2020-în curs